

गंधर्वनगरं स्वपुरं यथोक्तं ज्योतिःशास्त्रे अनेकरत्नाकृतिस्वेप्रकाशते पुरं पताकाध्वजतोरणान्वितं यदा तदानागमनुष्यबाजिनां पिबत्यस्य भूरि रणे वसुंधरेति ॥ ३५ ॥ इति आदिपर्वणि नैलकंठीये भारतभावे

गंधर्वनगराकारं तथैवांतरहितं पुनः ॥ ऋषिसिद्धगणं दृष्ट्वा विस्मयंते परं ययुः ॥ ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि ऋषिसंवादे षड्विंशत्यधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच पांडोर्विदुरसर्वाणि प्रेतकार्याणि कारय ॥ राजवद्राजसिंहस्य माद्रयाश्चैव विशेषतः
॥ १ ॥ पशून्वासांसिरत्नानि धनानि विविधानि च ॥ पांडोः प्रयच्छ माद्रयाश्च येभ्यो यावच्च वांछितं ॥ २ ॥ यथाच कुंती सत्कारं कुर्यान्माद्रयास्तथा कुरु ॥ यथा
नवायुर्नादित्यः पश्येतांतां सुसंवृतां ॥ ३ ॥ न शोच्यः पांडुरनघः प्रशस्यः स नराधिपः ॥ यस्य पंचसुता वीराजाताः सुरसुतोपमाः ॥ ४ ॥ वैशंपायन उवाच
विदुरस्तंतथेत्युक्त्वा भीष्मेण सह भारत ॥ पांडुं संस्कारयामास देशे परमपूजिते ॥ ५ ॥ ततस्तु नगरात्तूर्णमाज्यगंधपुरं स्मृताः ॥ निर्हताः पावकादीनाः पांडोराज
नपुरोहितैः ॥ ६ ॥ अथैनामा र्तवैः पुष्पैर्गंधैश्च विविधैर्वरैः ॥ शिविकांतामलंकृत्य वाससाच्छाद्य सर्वशः ॥ ७ ॥ तां तथा शोभितां माल्यैर्वा सोभिश्च मह्यधनैः ॥ अ
मात्या ज्ञातयश्चैनं सुहृदश्चोपतस्थिरे ॥ ८ ॥ नृसिंहं नरयुक्तेन परमालंकृतेन तं ॥ अवहन्या नमुख्येन सह माद्रया सुसंवृतं ॥ ९ ॥ पांडुरेणा तपत्रेण चामरव्यज
नेन च ॥ सर्ववादित्रनादैश्च समलंचक्रीरेततः ॥ १० ॥ रत्नानि चाप्युपादाय बहूनि शतशो नराः ॥ प्रददुःकांक्षमाणेभ्यः पांडोस्तस्योर्ध्वदेहिके ॥ ११ ॥ अथ
च्छत्राणि शुभ्राणि चामराणि बृहन्ति च ॥ आजहुः कौरवस्यार्थं वासांसिरुचिराणि च ॥ १२ ॥ याजकैः शुक्लवा सोभिर्हूयमाना द्रुताशनाः ॥ अगच्छन्नाग्रतस्त
स्य दीप्यमानाः स्वलंकृताः ॥ १३ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चैव सहस्रशः ॥ रुदंतः शोकसंतप्ता अनुजग्मुर्नराधिपं ॥ १४ ॥ अयमस्मानपाहाय दुःखे चा
धाय शाश्वते ॥ कृत्वा चास्माननाथांश्चक्रयास्यति नराधिपः ॥ १५ ॥ क्रोशंतः पांडवाः सर्वे भीष्मो विदुर एव च ॥ रमणीये वनोद्देशे गंगातीरे समेशुभे ॥ १६ ॥
न्यासयामासुरथतां शिविकां सत्यवादिनः ॥ सभार्यस्य नृसिंहस्य पांडोरक्लिष्टकर्मणः ॥ १७ ॥ ततस्तस्य शरीरं तु सर्वगंधाधिवासितं ॥ शुचिकालीयकादिगंधं
दिव्यचंदनरूपितं ॥ १८ ॥ पर्यषिंच न जलेनाशुशातकुंभमयैर्घटैः ॥ चंदनेन च शुक्लेन सर्वतः समलेपयन् ॥ १९ ॥

दीपे षड्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ पांडोरिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ नृसिंहं पांडुं नृसिंहेति पाठे जनमेजयसंबोधनं ॥ ९ ॥
॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ कालीयकादिगंधं कृष्णागुरुलितं ॥ १८ ॥ १९ ॥